

ESTEVE LÓPEZ I MONTANYA, MILITANT DEL PS

Retallades a la CASS

Aquest cap de setmana –entre llamps, trons i pedregades–, he llegit, amb calma, el projecte de llei de modificació de la Llei de la Seguretat Social. Si hi esteu interessats el podeu consultar al *Butlletí del Consell General* núm. 36/2013, de data 16 de juliol de 2013.

Després d’haver-lo llegit he de dir que em sorprenen, profundament, les declaracions que va fer a aquest diari, publicades el dia 15 d’agost, el senyor Xavier Montané, conseller general del grup parlamentari demòcrata. Fa anys que conec en Xavier Montané, a qui aprecio i considero una persona responsable i intel·ligent. Però dir que “no es pot parlar de retallades a la reforma de la Llei de la Seguretat Social” és intentar prendre’ns per innocents!

La reforma de la Llei de la Seguretat Social, proposada pel Govern demòcrata d’Antoni Martí, retalla, i retalla molt!! Per citar només algunes de les retallades –perquè n’hi ha moltes més–, les següents:

1) Suprimeix les prestacions familiars de la Llei de Seguretat Social

Aquestes prestacions, existents a tots els sistemes de seguretat social europeus, eren molt minses, molt més petites que les de qualsevol altre sistema de seguretat social europeu. Es van crear, l’any 2008, a proposta del PS, amb la intenció que s’anessin incrementant i ampliant en el futur. Però el Govern, en lloc d’ampliar-les per ajudar les nostres famílies, s’ha estimat més suprimir-les com a dret dels assegurats i convertir-les en prestacions assistencials.

2) Retalla les prestacions de jubilació.

a) Elimina de la Llei de la Seguretat Social el complement no contributiu de les pensions, que permetia assegurar a qualsevol persona, amb 20 anys de cotització, que la seva pensió seria com a mínim equivalent al 50% del salari mínim i que aquest percentatge s’aniria incrementant en un 2,5% per cada any de cotització fins arribar al 100% del salari mínim a les persones que han cotitzat 40 anys.

b) Passa de 13 a 60 mensualitats el període mínim de cotització per tenir dret a cobrar un capital de jubilació. Això vol dir que milers i milers de persones, treballadors temporers especialment, que no hagin cotitzat a la CASS un mínim de 60 mensualitats –5 anys– no rebran absolutament res en concepte de capital de jubilació.

c) Les pensions de jubilació ja no es revaloritzaran d’acord amb l’IPC, sinó que es crea el “factor de sostenibilitat” com a índex per a la revalorització de les pensions. Això implica que les pensions s’incrementaran per sota del que s’incrementin els preus del consum, de manera que els jubilats veuran com, un any rere un altre, disminueix el seu poder adquisitiu.

3) Retalla les prestacions de la branca general

Entre d’altres mesures, es proposa no reembossar les prestacions de cap prestador no convencional (encara que es tracti de països sense conveni de seguretat social), incrementar el copagament dels assegurats per

a les despeses d’atenció sanitària o farmacèutiques, incrementar el període de carència per tenir dret a les prestacions d’incapacitat temporal (baixes per malaltia), reduir l’import de les prestacions econòmiques per baixes per malaltia o accident de treball o reduir brutalment l’import de les prestacions per invalidesa.

El Govern demòcrata d’Antoni Martí, el “Govern dels millors”, com a ells els agrada qualificar-se, té la legitimitat democràtica (discutible, però, perquè al seu programa electoral no explicaven que volien retallar les prestacions socials) per fer les reformes que considerin convenientes a la normativa de la Seguretat Social. Unes reformes que trenquen el consens, el pacte d’estat que es va aprovar per unanimitat l’any 2008 al Consell General. Tenen majoria absoluta per fer i desfer com vulguin, per retallar les prestacions i els drets socials dels ciutadans.

Però, si us plau, senyor Montané, senyors del Partit Demòcrata, no ens vulgueu enganyar: si voleu retallar, retalleu, però no ens vulgueu prendre el pèl i digueu les coses pel seu nom. Digueu que al “Govern dels millors”, com tants altres governs europeus neoliberals, us estimeu més retallar drets i prestacions socials abans d’incrementar les cotitzacions socials o destinar més diners públics (provinents dels impostos) per finançar les polítiques socials.

Perquè, en definitiva, la política neoliberal que apliqueu es tracta d’això: que els que més tenen no paguin o paguin molt poc; i als qui menys tenen, als més desafortunats econòmicament i socialment, que els bombin!